

Svátek svaté Rodiny

Téma: outfit

Evangelium: Lk 2, 22-40

Poznámky: P. Petr Kuník (Mankovice, Veselí 2023)

Přemýšlel jsem takhle koncem týdne nad promluvou o dnešním svátku svaté Rodiny. Když tu mi při čtení ranních správ do telefonu vběhla dost podivná reklama. Nesla nadpis: *Vstupujte do manželství stylově*. Nedalo mi a odkaz jsem rozklikl. Jak se dalo tušit, jednalo se o oděvní firmu. Nabízela tzv. *pánský svatební outfit*, to znamená vše, co má mít ženich ke svatbě oblečené. Dočetl jsem se tam toto:

V šatníku žádného muže by neměl chybět oblek, který je symbolem elegance. Právě svatebnímu obleku by ženich měl věnovat zvláštní pozornost. Přece jen, svatba je většinou jen jednou za život. Je to pro oba novomanžele možnost zazářit, vypadat elegantně a učinit sváteční den opravdu speciálním.

Novomanželé by měli dostat *možnost zazářit*. Téměř okamžitě mi v představách naskočil obraz svaté rodiny. Jistě v den svatby měli Josef s Marií oblečeno *to nejlepší, co dům dal*, ale netrvalo dlouho a museli se vydat na cestu do Davidova města ke sčítání. Aniž to tušili, *právě to, co se tam stalo*, obletělo celý svět jako *ikonický příběh*, který se bude po staletí připomínat. Jednoduše právě **tam měli skutečně zazářit**. *Andělé* nezvali nikoho na jejich svatbu, zato k jeslím, kam Maria položila dítě, *sezvali mnoho hostů*. Podobně i *hvězda* přivedla *mudrce z východu* právě tam. Jenže, dokážeme si představit, jak tito novomanželé asi zazářili, jak vypadal jejich outfit po dvoudenní putování. Pro koho by to bylo v tu chvíli důležité,

když drželi v rukách droboučké dítě? Tento chlapec, ač *Král všech králů*, se narodil *nahý* a potřeboval, aby byl *zavinut nejen do plenek* a především do starostlivostí novomanželů. Sám přitom oděl oba jistotou, že Bůh plní své sliby.

Evangelium nás ale dnes vede dále a to *do chrámu*, kde rodiče docela přirozeně chtěli vykonat to, *co nařizoval Zákon*. Evangelista Lukáš nám vypráví o tom, že se zde setkali se dvěma osobami. Byl to **Simeon** a prorokyně **Anna**. Zatímco první z nich tam *něco říká*, o druhé *se něco říká*. Uvádí se, její otec, kmen, ze kterého pochází a také to, že se jako mladá vdala. Kdysi byla *tak podobá Marii*, jistě *skvostně oblečená a šťastná nevěsta u svého ženicha*. Bůh pro ni přichystal 7 let života po boku svého muže. Pak přišel čas nosit šat truchlení. V tu chvíli se jí mohlo zdát, že už plně šťastná nemůže být, až *do chvíle, kdy potkává svatou rodinu*. Její vytrvalé modlitby a posty, kterými se *zřekla lesku* tohoto světa, ji přivedly k tomu *lesku nejzářivějšímu*. Mohla držet v náručí **svou spásu, toho, který usiluje každé i její srdce**. Když pak velebila Boha, byla její duše *oděna Boží slávou jako překrásná mladá nevěsta*.

Svatá rodina se pak vrátila, jak říká evangelium do Nazareta a *oděla se všedností*. Ono moderní slovo **outfit**, pocházející z anglického jazyka, vyjadřuje to, co se navenek hodí k dané osobě, co jí tzv. padne. **Outfit svaté Rodiny spočíval v tom, že každý z nich byl zahrnut právě tím, co odpovídalo jeho dílu v plánu spásy**. Byli *oděni milostí, odpovídající jejich povolání*.

Žádný takový *outfit se neobejde*, draží B a S, *bez věrnosti*, jen díky ní člověku to co do Boha dostává, dokonale taky padne. Až tehdy **může skutečně zazářit**. Tak jako zazářili *novomanželé Josef s Marií, Simeon*, či prorokyně *Anna*. A jako může zazářit každý z nás.